

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Ή ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

**Δεν τους χρωστάμε τίποτα,
εκείνοι μας χρωστάνε και μας κλέβουν**

- ❖ 58 δισ. ευρώ υπολογίζεται η λεηλασία των αποθεματικών την περίοδο 1950-1975.
- ❖ Πάνω 3,5 δισ. ευρώ ήταν οι απώλειες από το τζογάρισμα των αποθεματικών στο χρηματιστήριο μετά το 1990.
- ❖ 5,8 δισ. ευρώ είναι η ετήσια εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών.
- ❖ Πάνω από 3,2 δισ. ευρώ είναι οι βεβαιωμένες οφειλές των επιχειρήσεων προς το ΙΚΑ.
- ❖ Πάνω από 8,7 δισ. ευρώ οι οφειλές του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Τα ταμεία δεν θα είχαν κανένα πρόβλημα εάν σταματούσε η τεράστια εισφοροδιαφυγή, εάν έμπαινε φραγμός στη μαύρη, ανασφάλιστη και ελαστική εργασία, εάν ασφαλιζονταν κανονικά όλοι οι μετανάστες εργαζόμενοι.

Κάθε φέτος και χειρότερα

Αντί γι' αυτό οι κυβερνήσεις των τελευταίων 17 χρόνων μεταφέρουν τα βάρη του ασφαλιστικού συστήματος στους εργαζόμενους. Με τους νόμους Σιούφα και Ρέππα διαιρέθηκαν οι εργαζόμενοι σε τρεις κατηγορίες (έως '82, από '83 έως '92, από '93 και μετά).

Αν και όλα αυτά γίνονται στο όνομα των γενιών που έρχονται, στην πραγματικότητα όσο πιο νέος είναι κανείς τόσο λιγότερα ασφαλιστικά δικαιώματα του αναγνωρίζονται.

- Καταργήθηκε για τις δυο τελευταίες κατηγορίες η 35ετία χωρίς όριο ηλικίας.
- Οι νέοι ασφαλισμένοι, πληρώνουν κάθε μήνα **μεγαλύτερες εισφορές**.
- Στην αρχή παίρναμε σύνταξη ίση με το 80% του τελευταίου μισθού, στη συνέχεια (νόμος Σιούφα) παίρναμε το 80% του μέσου όρου της τελευταίας πενταετίας, και το 2017 (νόμος Ρέππα) θα παίρνομε το 70% του μέσου όρου της τελευταίας πενταετίας.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ: Να πληρώσουν ψάλλι οι εργαζόμενοι

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται και η σημερινή κυβέρνηση. Με τις προγραμματικές της δηλώσεις, με τις δηλώσεις Αναλυτή και Μαγγίνα, αλλά και με όσα διαρρέουν από την πλευρά της νέας υπουργού γίνεται φανερό ότι επιδιώκει να εξωθήσει τους εργαζομένους στους «δεύτερους και τρίτους πυλώνες» της ιδιωτικής και ανταποδοτικής ασφάλισης, να απαλλάξει κράτος και εργοδότες από τις υποχρεώσεις τους, να φέρει νέους διαχωρισμούς ανάμεσα στους εργαζομένους και να καταργήσει κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης.

Πάνω από όλα, θέλει να αλλάξει την ίδια την έννοια της κοινωνικής ασφάλισης. Θέλει να μεταβούμε από το λεγόμενο "κράτος πρόνοιας", στην "αγορά πρόνοιας". Να μεταβούμε από ένα καθεστώς που θεωρούσε την ασφάλιση υποχρέωση της πολιτείας προς τον πολίτη, σ' ένα

νέο καθεστώς που θεωρεί την ασφάλιση υποχρέωση του πολίτη προς τον εαυτό του και μορφή επένδυσης **να πάψει να είναι δικαίωμα και να γίνει εμπόρευμα. Για τους σκοπούς αυτούς:**

- **Επιδιώκει να αυξήσει ακόμη περισσότερο το συνολικό χρόνο εργασίας** (μέσα από την αύξηση των ετών εργασίας, την ακόμη μεγαλύτερη αύξηση των ορίων ηλικίας, την κατάρτιση μορφών πρόωρης σύνταξης, τα 'περιβότα κίνητρα για παραμονή στην εργασία', τον αποχαρακτηρισμό επαγγελμάτων από τα βαρέα και ανθυγιεινά.
- **Αποπειράται να μειώσει ακόμη περισσότερο τις συντάξεις** και να τις μετατρέψει σε απλά βοηθήματα.
- **Θέλει να υποβαθμίσει ακόμη περισσότερο την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη** για να ενισχύσει την ιδιωτική υγειονομική-φαρμακευτική περίθαλψη.
- **Θέλει να αξιοποιήσει ακόμη περισσότερο τα αποθεματικά των ταμείων ως «ζεστό χρήμα» για χρηματιστηριακή κερδοσκοπία** και «δομημένα ομόλογα».

Μήπως αυτά τα μέτρα είναι αναπόφευκτα, αφού όπως μας λένε πουθενά στην Ευρώπη δεν υπάρχουν τέτοια ασφαλιστικά «προνόμια»; Για ποια προνόμια μιλάμε; Το 70% των συνταξιούχων παίρνει σύνταξη έως 600 ευρώ, ένας στους πέντε εργάτες είναι ανασφάλιστος, ενώ η ιατρική και φαρμακευτική μας περίθαλψη είναι για γέλια και για κλάματα. Στην Ελλάδα οι εργαζόμενοι, πληρώνουν υψηλότερες εισφορές, τις έκτες υψηλότερες μεταξύ των χωρών της Ευρώπης, ενώ αντίθετα, το ελληνικό κράτος και η εργοδοσία, πληρώνουν πολύ λιγότερο σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Ταυτόχρονα, ο μέσος όρος συνταξιοδότησης στην Ελλάδα, είναι ο τέταρτος υψηλότερος στην Ευρώπη (62,5 στους άντρες και 61 στις γυναίκες). Παντού στην Ευρώπη, η Ε.Ε. και οι εθνικές κυβερνήσεις, προωθούν αντιασφαλιστικά μέτρα, όμως παντού συναντούν τη **σθεναρή και πολλές**

φορές νικηφόρα αντίσταση των εργαζομένων. Εμείς θα μείνουμε με σταυρωμένα τα χέρια ή θα ενώσουμε τη φωνή μας με τους εργαζόμενους στη Γαλλία και αλλού που κατεβαίνουν ξανά στους δρόμους ;

Δουλειά μέχρι το θάνατο ή αγώνας μέχρι τη νίκη;

Πίσω από τα σύννεφα των χρηματιστηρίων και των τεχνικών της εξουσίας, πίσω από τους καλοστημένους απατηλούς «διαλόγους» και τις επιτροπές σοφών, ένας ολόκληρος κόσμος μοχθεί, εργάζεται, αγωνιά και αγωνίζεται. Στο μέτρο που μας αναλογεί, ως κομμάτι αυτού του κόσμου, δεν θα αποδεχτούμε παθητικά τη νέα επίθεση. Θα ορθώσουμε νέους πύργους αντίστασης στις διαδηλώσεις και στις απεργίες που έρχονται.

Οι μεγάλες απεργίες και τα συλλαλητήρια που ανέτρεψαν το νόμο Γιαννίτση πριν έξι χρόνια και η μεγαλειώδης απεργιακή κινητοποίηση της 12ης Δεκέμβρη 2008 που οδήγησε στην παραίτηση του Μαγγίνα και υποχρέωσε την κυβέρνηση να αναδιπλωθεί δείχνουν το δρόμο. Ας πάρουμε όλοι μαζί, την υπόθεση στα χέρια μας. Να ξεκινήσουμε τώρα την **οικοδόμηση μιας πλατιάς κοινωνικής συμμαχίας** όλων των εργαζομένων, ενός πανεργατικού συντονισμού.

Για μας τους εργαζόμενους, στην κοινωνική ασφάλιση δεν έχουν θέση οι νόμοι της αγοράς και του κέρδους.

1 Όχι στα νέα κυβερνητικά μέτρα – αντίσταση σε κάθε βήμα επιδείνωσης της ασφαλιστικής θέσης των εργαζομένων. Διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης.

2 Όχι στην ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης, στις συντάξεις πείνας, στην αύξηση των ορίων. Κατάργηση της ιδιωτικής ασφάλισης και της δραστηριότητας του κεφαλαίου στους τομείς υγείας – πρόνοιας.

3 Πλήρης δημόσια καθολική υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για όλους. Καμιά διάκριση ανάμεσα σε «νέους» και «παλιούς» εργαζομένους. Δημόσια και δωρεάν υψηλού επιπέδου υγειονομική κάλυψη, περίθαλψη και πρόνοια για όλους.

4 Να καταργηθούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ (Νόμοι Σιούφα και Ρέππα).

✓ **Όλοι στη συγκέντρωση την Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου**
6.30 μ.μ. στην πλατεία Κοραή.

✓ **Όλοι στην απεργία και στις συγκεντρώσεις**
την Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΠΕΙΡΑΙΑ

Νησιών Αργολοσαρωνικού
«Η Πρόσδος»

Κερατσινίου Περάματος
Νίκαιας

«Ρήγας Φεραίος»

5 Όχι στην ανταποδοτικότητα και την επιχειρηματικότητα στην κοινωνική ασφάλιση. Κατάργηση κάθε μορφής χρηματιστηριακής τοποθέτησης των αποθεματικών των ταμείων. Κρατική εξασφάλιση των αποθεματικών. Να επιστραφούν τα κλεμμένα.

6 Πλήρης σύνταξη στα 30 χρό-

νια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας ή στα 55.

7 Αυξήσεις στις συντάξεις και τους μισθούς. Σύνδεση της κατώτατης σύνταξης με το βασικό μισθό. Υπολογισμός της σύνταξης με βάση τον καταληκτικό μισθό. Κατώτερος μισθός 1.400 ευρώ.

8 Επέκταση –και όχι περιορισμός– των βαρέων και ανθυγιεινών και σε νέα τμήματα εργαζομένων που το έχουν ανάγκη.

9 Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους. Πλήρης ασφάλιση για όλους τους εργαζομένους.

10 Πλήρη ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα και υποχρεώσεις στους μετανάστες.